

Lectio Divina segédanyaga

Nagyböjt 2. vasárnapja

B évs

Mk 9,2-10

Szentmise evangéliumi szakaszaihoz

Szerkesztési munka végrehajtói:

Biblikus nézőpont:

Asztalos Gábor, Geiszelhardt Sára, Nyúl Viktor,

Liturgikus nézőpont

Mohay Réka

Patrisztikus nézőpont

Görföl Tibor, Haász Rebeka Anna, Rácz Dávid,

Pedagógiai nézőpont:

Csonka Laura, Roszkopf Rita

Szemlélődési nézőpont

Mohay Réka, Rácz Édua Anna

Szerkesztő

Rácz Édua Anna

Tanítóhivatali nézőpont

Révai László,
Szabóné Nagy Katalin

Zenei nézőpont

Csonka Laura, Frank Áron, Mohay Réka

Lektori szolgálatot teljesítettetek:

Görföl Tibor – patrisztikus vonal áttekintése

Kocsis Imre – biblikus vonal áttekintése

Nagy Éva Anna – nyelvi helyesség áttekintése

Nyúl Viktor –teljes tartalom áttekintése

+ EVANGÉLIUM Szent Márk könyvéből

A kereszthalál előtt a mennyei Atya tanúskodik,
hogy Jézus az ő szeretett Fia.

2Hat nap múlva Jézus maga mellé vette Pétert, Jakabot és Jánost, s csak velük fölment egy magas hegyre. Ott átváltozott előttük. 3Ruhája olyan ragyogó fehér lett, hogy a földön semmiféle ványoló nem képes így ruhát kifehériteni. 4Egyszerre megjelent nekik Illés meg Mózes, és beszélgettek Jézussal. 5Péter így szólt Jézushoz: „Mester! Olyan jó itt lenni! Hadd verjünk három sátrat: egyet neked, egyet Mózesnek és egyet Illésnek.” 6Nem is tudta, mit mond, annyira meg voltak ijedve. 7Ekkor felhő ereszkedett alá, s árnyéka rájuk vetődött. A felhőből szózat hallatszott: „Ez az én szeretett Fiam, őt hallgassátok!” 8Mire körülnéztek, senkit sem láttak a közelükben, csak Jézust. 9A hegyről lejövet megparancsolta nekik, hogy ne mondják el senkinek, amit láttak, amíg az Emberfia fel nem támad a halálból. 10A parancsot megtartották, de maguk közt megvitatták, hogy mit jelenthet: A halálból feltámad.

Ezek az evangélium igéi.

1. Lectio – olvasás

1.1. Biblikus vonal

1.1.1. Görög szöveg szó szerinti fordítása

2 Καὶ μετὰ ἡμέρας ἕξ **παραλαμβάνει** ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν Ἰωάννην καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν μόνους. καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν,

És hat nap után Jézus maga mellé veszi (magával viszi) Pétert, és Jakobot, és Jánost, és felviszi őket egy magas hegyre külön egyedül. És átváltozott előttük,

3 καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο στίλβοντα λευκὰ λίαν οἷα γναφεὺς ἐπὶ τῆς γῆς οὐ δύναται οὕτως λευκᾶναι.

és ruhái nagyon fehéren ragyogók lettek, amilyeneket a földön fehéritő (ruha/kelmefestő) nem képes így fehériteni.

4 καὶ ὤφθη αὐτοῖς Ἡλίας σὺν Μωϋσεῖ, καὶ ἦσαν συλλαλοῦντες τῷ Ἰησοῦ.

És megjelent nekik Illés Mózesrel, és Jézussal együtt beszélgettek (tanácskoztak).

5 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ, Ῥαββί, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι, καὶ ποιήσωμεν τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν καὶ Μωϋσεῖ μίαν καὶ Ἡλίᾳ μίαν.

És felelve Péter mondja Jézusnak: „Rabbi, szép nekünk itt lenni, és hadd készítsünk három sátrat, neked egyet, Mózesnek egyet és Illésnek egyet.

6 οὐ γὰρ ᾔδει τί ἀποκριθῆ, ἔκφοβοι γὰρ ἐγένοντο.

Ugyanis nem tudta, mit feleljen, ugyanis meg voltak rémülve.

7 καὶ ἐγένετο νεφέλη ἐπισκιάζουσα αὐτοῖς, καὶ ἐγένετο φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης, **Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός,** ἀκούετε αὐτοῦ.

És lett, hogy egy felhő befedve (beárnyékolva) őket, és lett egy hang a felhőből: „Ez az én szeretett Fiam, Őt hallgassátok!”

8 καὶ ἐξάπινα περιβλεψάμενοι οὐκέτι οὐδένα εἶδον ἀλλὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον μεθ' ἑαυτῶν.

És hirtelen körülnézve nem láttak már senkit, hanem egyedül Jézust velük.

9 Καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ ὄρους διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ ἂ εἶδον διηγῆσονται, εἰ μὴ ὅταν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῆ.

És miközben lejöttek a hegyről, megparancsolta nekik, hogy ne mondják el senkinek, amiket láttak, kivéve amikor az Emberfia feltámad a halottakból.

10 καὶ τὸν λόγον ἐκράτησαν πρὸς ἑαυτοὺς συζητοῦντες τί ἐστὶν τὸ ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι.

És megtartották a szót (az utasítást) vitatkozva egymással, hogy mi az, hogy feltámad a halottakból.

1.1.2. Legfontosabb magyar fordítások

Nova Vulgata

Szent István Társulati Biblia

Jeromos fordítás

Békés-Dalos Újszövetségi Szentírás

Károli Gáspár revideált fordítása

Simon Tamás László O.S.B. Újszövetség-fordítása

²Et post dies sex assumit Iesus Petrum et Iacobum et Ioannem, et ducit illos in montem excelsum seorsum solus. Et transfiguratus est coram ipsis;

²Hat nap múlva Jézus maga mellé vette Pétert, Jakabot és Jánost, s csak velük fölment egy magas hegyre. Ott átváltozott előttük.

²Hat nap múlva Jézus maga mellé vette Pétert, Jakabot és Jánost, őket külön fölvitte egy magas hegyre, és színében elváltozott előttük.

²Hat nap múlva Jézus maga mellé vette Pétert, Jakabot és Jánost, és egyedül őket vitte föl egy magas hegyre. Ott színében elváltozott előttük.

²És hat nap múlva magához vevé Jézus Pétert és Jakabot és Jánost, és felvivé őket csupán magukban egy magas hegyre. És elváltozék előttük;

²Hat nappal később Jézus maga mellé vette Pétert, Jakabot és Jánost, és felvitte hármójukat egy magas hegyre. Ott előttük elváltozott.

³et vestimenta eius factasunt splendentia, candida nimis, qualia fullos super terram non potest tam candida facere.

³Ruhája olyan ragyogó fehér lett, hogy a földön semmiféle ványoló nem képes így ruhát kifehéríteni.

³A ruhái fényesek lettek és ragyogó fehérek, mint a hó, ahogy semmiféle ruhafestő a földön nem tudná megfehéríteni.

³Ruhája olyan tündöklő fehér lett, hogy a világon semmiféle kelmefestő nem tudná fehérebbé tenni.

³És a ruhája fényes lőn, igen fehér, mint a hó, mihez hasonlót a ruhafestő a földön nem fehérethet.

³Ruhái olyan tündöklő fehérre lettek, amilyenre földi kelmefestő nem tud fehéretni.

⁴Et apparuit illis Elias cum Moyse, et erant loquentes cum Iesu.

⁴Egyszerre megjelent nekik Illés meg Mózes, és beszélgettek Jézussal.

⁴Egyszerre megjelent nekik Illés Mózessel; Jézussal beszélgettek.

⁴Egyszerre csak megjelent nekik Illés és Mózes, amint Jézussal beszélgettek.

⁴És megjelenék nekik Mózes Illéssel együtt, és beszélnek vala Jézussal.

⁴És megjelent nekik Illés Mózessel együtt, és beszélgettek Jézussal.

⁵Et respondens Petrus ait Iesu: “ Rabbí, bonum est nos hic esse; et faciamus tria tabernacula: tibi unum et Moysi unum et Eliae unum ”.

⁵Péter így szólt Jézushoz: „Mester! Olyan jó itt lenni! Hadd verjünk három sátrat: egyet neked, egyet Mózesnek és egyet Illésnek.”

⁵Ekkor megszólalt Péter, és azt mondta Jézusnak: »Mester, jó nekünk itt lennünk! Hadd csináljunk három sátrat: neked egyet, Mózesnek egyet és Illésnek egyet.«

⁵Péter erre így szólt Jézushoz: „Mester, jó nekünk itt! Hadd csináljunk három sátrat: neked egyet, Mózesnek egyet és Illésnek egyet.”

⁵Péter pedig megszólalván, monda Jézusnak: Mester, jó nekünk itt lenni: csináljunk azért három hajlékot, neked egyet, Mózesnek is egyet, Illésnek is egyet.

⁵Péter megszólalt, és ezt mondta Jézusnak:

– Rabbí, jó nekünk itt lenni! Csináljunk három sátrat: egyet neked, egyet Mózesnek és egyet Illésnek!

⁶Non enim sciebat quid responderet; erat enim exterritus.

⁶Nem is tudta, mit mond, annyira meg voltak ijedve.

⁶Nem is tudta, mit mond, mert teljesen meg voltak rettenve.

⁶Nem is tudta, mit mondjon, annyira meg voltak ijedve.

⁶De nem tudja vala mit beszél, mivelhogy megrémülének.

⁶Nem tudta ugyanis, mit mondjon, mivel annyira meg voltak rémülve.

⁷Et facta est nubes obumbrans eos, et venit vox de nube: “ Hic est Filius meus dilectus; audite illum ”.

⁷Ekkor felhő ereszkedett alá, s árnyéka rájuk vetődött. A felhőből szózat hallatszott: „Ez az én szeretett Fiam, őt hallgassátok!”

⁷Erre felhő szállt alá, beborította őket, és a felhőből szózat hallatszott: »Ez az én szeretett Fiam, őt hallgassátok.« (Iz 42,1; Mt 17,15)

⁷Egyszerre felhő támadt, amely elborította őket, a felhőből pedig szózat hallatszott: „Ez az én szeretett Fiam, őt hallgassátok!”

⁷És felhő támadt, mely őket befogá, és a felhőből szózat jöve, mondván: Ez az én szerelmes Fiam; őt hallgassátok.

⁷Jött egy felhő, amely beborította őket, és hang jött a felhőből: „Ez az én szeretett Fiam, őt hallgassátok!”

⁸Et statim circumspicientes nemi amplius viderunt nisi Iesum tantum secum.

⁸Mire körülnéztek, senkit sem láttak a közelükben, csak Jézust.

⁸Mire körülnéztek, már senki mást nem láttak a közelükben, csak Jézust egymagát.

⁸Mire körülnéztek, senki mást nem láttak, csak Jézust egymagát.

⁸És mikor nagyhirtelen körütekintének, senkit sem látának többé maguk körül, egyedül a Jézust.

⁸Hirtelen, amint körülnéztek, már senki mást nem láttak maguk mellett, csak Jézust.

⁹Et descenditibus illis de monte, praecepit illis, ne cui, quaevidissent, narrarent, nisi cum Filius hominis a mortuis resurrexerit.

⁹A hegyről lejövet megparancsolta nekik, hogy ne mondják el senkinek, amit láttak, amíg az Emberfia fel nem támad a halálból.

⁹Amikor jöttek lefelé a hegyről, meghagyta nekik, hogy amiket láttak, senkinek el ne beszéljék mindaddig, amíg az Emberfia fel nem támad a halálból.

⁹A hegyről lejövet Jézus meghagyta nekik, hogy senkinek se szóljanak a látomásról, amíg az Emberfia halottaiból föl nem támad.

⁹Mikor pedig a hegyről leszállának, megparancsolá nekik, hogy senkinek se beszéljék el, a mit láttak vala, csak a mikor az embernek Fia a halálból feltámad.

⁹Amikor jöttek lefelé a hegyről, meghagyta nekik, hogy senkinek el ne mondják, amit láttak, amíg az Emberfia fel nem támad a halottak közül.

¹⁰Et verbum continuerunt apud se, conquientes quid esset illud: “ a mortuis resurgere ”.

¹⁰A parancsot megtartották, de maguk közt megvitatták, hogy mit jelenthet: A halálból feltámad.

¹⁰Ők a dolgot magukban is tartották, de egymás között arról tanakodtak, hogy mit jelent az: ‘feltámad a halálból’.

¹⁰Meg is tartották ezt az utasítást, de egymás közt azon tanakodtak, hogy mit jelent az: halálából föltámad.

¹⁰És ezt a szót megtarták magukban, tudakozván egymás között, mit tesz a halálból feltámadni?

¹⁰Meg is tartották az utasítást, de tanakodtak maguk között, mit jelent „feltámadni a halottak közül”.

1.1.3. Szöveg behatárolása

A perikópa kezdetét világosan mutatja a színhelyváltás (egy magas hegy), az időpont meghatározása (hat nap múlva), és a szereplők megnevezése (Jézus és Péter, Jakab s János – Mk 9,2). Míg az előző szakaszban a Mester követésének feltételeiről beszélt tanítványainak (Mk 8,34-9,1), addig itt új téma bontakozik ki: Jézus színében elváltozik a kiválasztott apostolok előtt. A szakasz végül a Mk 9,9-10. versekkel zárul, ahol az evangélista a hegyről való lejövetelről, és az ott tapasztaltak hatásáról számol be. Ugyanakkor ehhez szervesen kapcsolódik a tanítványok és a Mester közötti párbeszéd Illés eljövele kapcsán (Mk 9,11-13), ami a hegyen történt eseményeket bizonyos értelemben magyarázza. Az általunk vizsgált epizód tehát a Mk 9,2-10 versek között helyezkedik el, de szorosan összefüggnek vele a Mk 9,11-13 versek.

1.1.4. Kontextuális – kánoni párhuzamok

Párhuzamok Márk evangéliumán belül

1,11 “Szózat is hallatszott az égből: „Te vagy az én szeretett Fiam, benned telik kedvem.”

1,34 “Sok beteget meggyógyított különféle betegségekből, és sok ördögöt kiűzött, de nem engedte őket szóhoz jutni, mert tudták, hogy kicsoda.”

5,37 “Péteren, Jakabon és Jánoson, Jakab testvérén kívül senkinek nem engedte meg, hogy vele menjen.”

14,45 “Odaérve rögtön Jézushoz lépett: „Mester!” – szólt és megcsókolta.”

16,5 “mint bementek a sírba, jobbról egy fehér ruhába öltözött ifjút láttak, amint ott ült. Megrémültek.”

Szinoptikus és jánosi párhuzamok

Mt 8,4 “Ekkor Jézus ezt mondta neki: „Vigyázz, ne mondd el senkinek, hanem menj, mutasd meg magad a papnak, és ajánld fel a Mózes rendelte áldozatot bizonyságul!”

Mt 17,1-9 “Hat nap múlva Jézus maga mellé vette Pétert, Jakabot és testvérét, Jánost, s fölment külön velük egy magas hegyre. Ott elváltozott előttük: arca ragyogott, mint a nap, ruhája pedig olyan fehér lett, hogy vakított, mint a fény. S íme, megjelent nekik Mózes és Illés, és beszélgettek vele. Péter erre így szólt Jézushoz: „Uram, jó itt nekünk! Ha akarod, csinállok ide három sátrat: egyet neked, egyet Mózesnek, egyet pedig Illésnek.” Amíg beszélt, hirtelen fényes felhő borult rájuk, s a felhőből szózat hallatszott: „Ez az én szeretett Fiam, akiben kedvem telik, őt hallgassátok!” Ennek hallatára a tanítványok arcra borultak, s igen megrémültek. Jézus odalépett hozzájuk és megérintette őket: „Keljetek fel, ne féljete!” Amikor tekintetüket fölemelték, nem láttak senkit, csak egyedül Jézust. A hegyről lefelé jövet Jézus rájuk parancsolt: „Ne szóljatok a látomásról senkinek, amíg az Emberfia föl nem támad a halálból!”

Lk 9,28-36 “E beszéde után mintegy nyolc napra történt, hogy kiválasztotta Pétert, Jánost és Jakabot, és fölment velük a hegyre imádkozni. Míg imádkozott, külseje teljesen átváltozott, ruhája fehér lett és ragyogó. És íme, két férfi beszélgetett vele: Mózes és Illés. Megdicsőülten jelentek meg, és a haláláról beszélgettek, amelyet Jeruzsálemben kell majd elszenvednie. Pétert és társait elnyomta az álom. Amikor fölébredtek, látták dicsőségét és mellette a két férfit. Ezek már épp menni készültek. Péter így szólt Jézushoz: „Mester, jó nekünk itt lenni! Csinálunk három sátrat, neked egyet, Mózesnek egyet és Illésnek egyet!” Nem tudta, hogy mit beszél. Miközben ezt mondta, felhő támadt és elborította őket. Félték, amikor a felhőbe jutottak. A felhőből szózat hallatszott: „Ez az én választott Fiam, őt hallgassátok!” Amikor a szózat

elhangzott, Jézus egyedül volt. Hallgattak, és senkinek sem mondtak el semmit abból, amit láttak.”

Kánoni elemzés (párhuzamok a Szentírás más könyveiben)

Kiv 24,15 “Azután Mózes fölment a hegyre. A felhő betakarta a hegyet”

Kiv 40,34 “Akkor felhő borította be a találkozás sátorát és az Úr dicsősége betöltötte a hajlékot.”

MTörv 18,15 “Neked prófétát támaszt az Úr körödből, testvéreid közül, mint engem, órá hallgassatok.”

Dán 7,9 “Amint néztem, egyszer csak trónokat állítottak fel, és az Ősereg leült. Ruhája fehér volt, mint a hó, fején a haj tiszta, mint a gyapjú. Trónja lobogó lángból volt, kerekei meg izzó parázsból.”

Mal 3,22.24 “Emlékezzetek meg szolgálomnak, Mózesnek a törvényéről, a parancsokról és a rendelkezésekről, amelyeket Hóreb hegyén adtam neki egész Izrael számára.” “Ő újra fiaik felé fordítja az apák szívét, és apáik felé a fiaik szívét, nehogy elmenjek és átokkal sújtsam a földet.”

2Pt 1,17-18 “Amikor ugyanis az Atyaisten tiszteletet nyilvánított iránta és megdicsőítette, ez a szózat hallatszott rá vonatkozóan a fölséges dicsőség hazájából: „Ez az én szeretett Fiam, akiben kedvem telik.” Ezt az égből jövő szózatot mi is hallottuk, amikor ott voltunk vele a szent hegyen.”

1.1.5. Szószerinti értelmezés

A szakasszal Márk hangsúlyozni kívánja:

Jézus megmutatja a mennyei dicsőségét a hegyen, hogy a kereszthalálakor a szenvedés hegyén emlékezzenek majd erre a tanítványai. A szenvedés sötéttségét a feltámadás fénye fogja követni, ami most titokzatosan felcsillant Jézuson. Ezáltal reményt kíván adni az evangélista az olvasóinak: ez a dicsőség vár mindazokra, akik hallgatják és megteszik az Úr Szavát.

Jézus az Atyának a szeretett, és az egyetlen Fia, aki feltárja az ember előtt, hogy kicsoda Isten.

Péter nem odaillő válasza a sátrak építésével kapcsolatban, a három tanítvány félelme, illetve tanakodása az emberi törekenséget mutatja, amit Isten mindig nagylelkűen áthidal.

Mózes és Illés jelenléte az Ószövetségre utal (a Törvény és a Próféták), ami Jézus Krisztusban teljesedik be, éri el csúcspontját. Az Ószövetség minden oldala Jézusról szól, az Ő eljövételét készíti elő.

A hegyen tapasztaltak átalakítják Pétereket, akik ezáltal másképp mennek le a színeváltozás helyszínéről. Ugyanakkor Jézus nem hagyja, hogy fenn maradjanak a hegyen, hanem le kell menniük az emberek közé, hogy tanúságot tegyenek Jézus Krisztusról.

1.1.6. Kulcsszavak elemzése

παραλαμβάνει (*páralámbánej*) (Mk 9,2): 'maga mellé vesz, magával visz'

A jelen idejű egyes szám harmadik személyű igealak (indicativus praesens imperfectum activi) mindössze háromszor fordul elő Márknál (Mk 5,40; 9,2; 14,33).

Mindegyik alkalommal Jézus az alany, aki külön a három tanítványt (illetve az első esetben Jairust és feleségét is) maga mellé veszi. Ez az ige tehát egy meghittebb kapcsolatot, mélyebb összetartozást fejez ki Jézus, Péter és a Zebedeus fiúk között, ami abból adódik, hogy a Mester csak velük láttatja meg azt, amit mások nem tapasztalhatnak meg (Jairus lányának feltámasztását, saját színeváltozását, majd pedig szenvedését a getszemáni kertben). Vagyis e három tanítvány tanúja lesz Jézus húsvéti titkának, akinek van hatalma a halál felett, illetve, aki szenvedése és halála után fel fog támadni.

Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός (*hútosz esztin ho hüjosz mú ho ágápetosz*) (Mk 9,7): 'Ez az én szeretett Fiam'

A 'szeretett' (**ὁ ἀγαπητός**) szó ebben a formában az evangéliumokban mindig Jézusra vonatkozik: Ő az Atyának a szeretett, egyetlen Fia, akiben az Atyának kedve

telik (Mt 3,17; Mt 12,18; Mt 17,5; Mk 1,11; Lk 3,22), akivel kapcsolatban arra hív fel Isten, hogy Őt hallgassuk (Mt 17,5; Mk 9,7).

Egyes újszövetségi levelekben viszont a szó vagy Jézusra mint az Atyának szeretett Fiára vonatkozik, akiben Istennek kedve telik (2Pét 1,17), vagy Tihikusra (Ef 6,21; Kol 4,7), Lukácsra (Kol 4,14), illetve Pálra (2Pét 3,15) mint kedves, szeretett testvérré (orvosra) utal.

A kifejezés tehát egy bensőséges szeretet-kapcsolatot jelöl első sorban az Atya és a Fiú, másod sorban pedig a keresztyének között.

2. Meditáció – elmélkedés

2.1. Patrisztikus vonal

2.1.1. Atyák Bibliája

Ezt olvassuk az Evangéliumban: *“A ruhái fényesek lettek és ragyogó fehérek, mint a hó, ahogy semmiféle festő a földön nem tudná megfehéříteni.”* Kettő dolog értelmezésére ad lehetőséget. Egyrésztől jelenti azt a fényességet, amely az Evangéliumból árad, ugyanakkor jelenti az Egyház megtisztítását is. Az Egyház pedig akkor fog ragyogni, ha hűséges marad Urunk Jézustól meghirdetett örömhírhez. Illés és Mózes beszélgettek Jézussal. Az Evangélium kegyelme a Törvényből és a Prófétákból kap tanúságot. Mózes jelenti a Törvényt, Illés pedig a Prófétákat. Péter így szólt: *“Mester, jó nekünk itt lennünk! Hadd csináljunk három sátrat: neked egyet, Mózesnek egyet és Illésnek egyet.”* Egyrésztől a Tábor hegyen látta Isten országát és egyből megfedekezett minden földi dologról, nem akart hozzájuk visszatérni, hanem ebben a kimondhatatlan isteni örömben kívánt maradni. Miért is akart három sátrat? Nem tudta vajon, hogy a Törvény, a Próféták és az Evangélium egy forrásból ered? Milyen hang is szólalt meg? *“Erre felbő szállt alá, beborította őket, és a felbőből szózat hallatszott: «Ez az én szeretett Fiam, őt hallgassátok»”* Mózes beszélt, de Krisztusra vonatkozik, hogy Őt hallgassátok. Illés beszélt, de továbbra is Krisztusra vonatkozik, hogy Őt hallgassátok. Figyeljünk hát mi is Urunkra, Jézus Krisztusra, akitől minden jó származik és, aki üdvösséget tud adni.

Vö.: Szent Ágoston püspök, Szentbeszéd 791 (Agostino, *Sermo* 791)

2.2. Tanítóhivatali vonal

2.2.1. Katolikus Egyház Katekizmusa

554. Attól a naptól fogva, amikor Péter megvallotta, hogy Jézus a Krisztus, az élő Isten Fia, a Mester „magyarázni kezdte tanítványainak: Jeruzsálemben kell mennie, (...) sokat kell szenvednie, megölik, de harmadnapon föl fog támadni” (Mt 16,21). Péter visszautasítja ezt a bejelentést (vö. Mt 16,22-23); a többiek sem tudták fölfogni (vö. Mt 17,23; Lk 9,45). Ebben az összefüggésben áll Jézus színeváltozásának titokzatos eseménye (vö. Mt 17,1-8; és párh.; 2Pt 1,16-18), egy magas hegyen három kiválasztott tanú: Péter, Jakab és János előtt. Jézus arca és ruhája ragyogó fényessé vált; megjelent Illés és Mózes, és beszélgettek vele, „elmondták kivonulását, melyet majd Jeruzsálemben fog beteljesíteni” (Lk 9,31). Felhő árnyékolta be őket, és egy hang az égből mondta: „Ez az én választott Fiam, őt hallgassátok” (Lk 9,35).

555. Jézus egy pillanatra megmutatta isteni dicsőségét, megerősítvén így Péter hitvallását. Azt is megmutatta: Jeruzsálemben el kell szenvednie a kereszten a halált, hogy bemehessen „dicsőségébe” (Lk 24,26). Mózes és Illés a hegyen látták Isten dicsőségét; a Törvény és a Próféták megjövendölték a Messiás szenvedéseit (vö. Lk 24,27). Jézus szenvedése az Atya akarata; a Fiú Isten szolgálaként cselekszik (vö. Iz 42,1); a felhő a Szentlélek jelenlétének jele: „Az egész Szentháromság megjelent: az Atya a hangban, a Fiú az emberben, a Szentlélek a fényes felhőben” (Aquinói Szent Tamás: Summa Theologiae III, 45, 4, ad 2.):

„Te színedben elváltoztál a hegyen, s amennyire képesek voltak rá, tanítványaid látták dicsőségedet, Krisztus Istenünk, hogy ha majd keresztre feszítve látnak, megértsék, hogy szenvedésed önkéntes volt; és hirdessék a világnak, hogy te valóban az Atya ragyogása vagy.” (Bizánci liturgia, Kontakion a Színeváltozás ünnepén: Ménaia tou holou eniautou, 6. köt. Róma, 1901, 341.)

556. A nyilvános élet küszöbén: a keresztség, a húsvét küszöbén: a színeváltozás. Jézus keresztsége „föltárta az első újjászületés misztériumát”: keresztségünket; a színeváltozás „a második újjászületés szakramentuma”: föltámadásunk (Aquinói Szent Tamás: Summa Theologiae III, 45, 4 ad 2.). Már most részesedünk az Úr föltámadásában a Szentlélek által, aki Krisztus Testének szentségeiben működik. A színeváltozás megízlelteti velünk Krisztus dicsőséges eljövételét, „aki átalakítja gyarló testünket, hogy hasonlóvá tegye megdicsőült

testéhez” (Fil 3,21). De a színeváltozás azt is mondja, hogy „sok szorongatáson át (...) kell bejutnunk Isten országába” (ApCsel 14,22):

„Ezt Péter még nem értette akkor, amikor Krisztussal akart a hegyen élni (vö. Lk 9,33). Ezt az életet, Péter, a halála utáni időre tartotta fönn. Most pedig ő maga mondja: Jöjj le a hegyről, hogy a földön fáradozzál, a földön szolgálj, a földön megvessenek és keresztre feszítsenek. Lejön az élet, hogy megöljék; lejön a kenyér, hogy éhes legyen; lejön az út, hogy útközben elfáradjon; lejön a forrás, hogy szomjazzon - te pedig vonakodsz a fáradságtól?” (Szent Ágoston: Sermo 78, 6: PL 38, 492-493.)

568. Krisztus színeváltozásának célja, hogy az apostolok hitét a szenvedéssel kapcsolatban megerősítse: a fölmenetel a „magas hegyre” a Kálváriára való fölmenetelt készíti elő. Krisztus, az Egyház feje kinyilvánítja azt, amit teste tartalmaz, s ami a szentségekben tükröződik: „a dicsőség reményét” (Kol 1,27). (Vö. Nagy Szent Leó: Sermo, 51, 3; CCL 138A, 298-299 /PL 54, 310/)

2.2.2. Pápai gondolatok

XVI. Benedek pápa: Sacramentum caritatis

XVI. Benedek pápa szinódus utáni apostoli buzdítása a püspökökhöz és papokhoz, a szerzetesekhez és szerzetesnőkhöz, és a világi krisztushívőkhöz az Eucharistiáról, az Egyház életének és küldetésének forrásáról és csúcspontjáról

A szépség és a liturgia

35. A hitt és ünnepeelt misztérium kapcsolata különleges módon nyilvánul meg a szépség teológiai és liturgikus értékében. A liturgiának ugyanis, mint a keresztény kinyilatkoztatás egészének is, benső kapcsolata van a szépséggel: veritatis splendor, „az igazság ragyogása”. A liturgiában fölragyog a húsvéti misztérium, mely által maga Krisztus vonz bennünket magához és hív közösségbe. Jézusban, miként Szent Bonaventúra szokta mondani, a kezdetek szépségét és ragyogását szemléljük.¹ E sajátosság, melyre hivatkozunk, nem pusztán esztéticizmus, hanem az a mód, ahogyan Isten szeretetének igazsága elér bennünket Krisztusban, elbűvöl és magával ragad, úgyhogy kilépünk önmagunkból és vonzódunk a mi igazi hivatásunk, a szeretet felé.² Isten már a teremtésben bepillantást enged a kozmosz szépségébe és harmóniájába (vö. Bölcs 13,5; Róm 1,19-20). Az Ószövetségben bőséges jeleit találjuk Isten hatalma ragyogásának, mely dicsőségével együtt mutatkozik meg a választott nép körében művelt csodái által (vö. Kiv 14; 16,10; 24,12-18; Szám 14,20-23). Az Újszövetségben végleg beteljesedik a szépség e megnyilvánulása Istennek Jézus Krisztusban adott kinyilatkoztatásában.³ Ő az isteni dicsőség

¹ vö. Sermo 1,7; 11,10; 22,7; 29,76: Sermones dominicales ad fidem codicum nunc denuo editi. Grottaferrata, 1977, pp. 135, 209 s., 292 s., 337; Vö. XVI. Benedek: Ad Ecclesiales Motus Novasque Communitates. Üzenet (2006. V. 22.): AAS 98 (2006), 463

² vö. GS 22

³ vö. DV 2,4

teljes kinyilatkoztatása. A Fiú megdicsőülésében az Atya dicsősége tükröződik és közli önmagát (vö. Jn 1,14; 8,54; 12,28; 17,1). Mindazonáltal ez a szépség nem egyszerűen a formák harmóniája; „a legszebb az emberek fiai között” (Zsolt 45[44],3) titokzatosan az is, akinek „nem volt szépsége, sem ékessége, hogy szemléljük őt” (Iz 53,2). Jézus Krisztus megmutatja nekünk, hogy a szeretet igazsága hogyan tudja átfőrtáálni a halál sötét misztériumát a föltáadás ragyogó fényességévé. Itt Isten dicsőségének ragyogása meghalad minden evilági szépséget. Az igazi szépség Isten szeretete, mely véglegesen a húsvéti misztériumban mutatkozott meg irántunk.

A liturgia szépsége része ennek a misztériumnak; Isten dicsőségének legmagasabb rendű kifejezése, s bizonyos értelemben az Ég lehajlása a földre. A megváltó áldozat emlékezete magán viseli Jézus azon szépségének vonásait, amelyről Péter, Jakab és János tanúskodik, amikor a Mester úton Jeruzsálem felé színében átváltozott előttük (vö. Mk 9,2). Éppen ezért a szépség nem dekoratív eleme a liturgikus cselekménynek; hanem inkább alkotó eleme, mint magának Istennek és az Ő kinyilatkoztatásának sajátossága. Mindennek azt kell tudatosítania bennünk, hogy mekkora figyelmet kell fordítanunk arra, hogy a liturgikus cselekmény a maga természetének megfelelően ragyogni tudjon.

2.3.Liturgikus vonal

2.3.1. Evangéliumi szakasz kapcsolódási pontjai a szentmise szertartásának szövegeivel

A mai *evangélium* (Mk 9, 2-10) Jézus színeváltozásának történetét írja le, melynek végén Jézus a halálból való feltáadását is megjövendöli. Jézus „elváltozott” az apostolok előtt, ruhája ragyogó fehér lett, s Isten szózatban nyilatkoztatja ki, Jézus az Isten Fia. Jézusban itt megtapasztalják az apostolok az istenséget. Ehhez kapcsolható a két, választható *kezdőének* közül az első (Zsolt 26,8-9): „Szívem rólad mondta: „Keressétek az ő arcát!” A te arcodat keresem, Uram. Ne rejtse el előlem arcodat!”– Jézus az, akiben az Úr arcát láthatjuk meg.

A *kezdő könyörgés* szavai is az evangéliumi sorokra utalnak: „Istenünk, te megparancsoltad nekünk, hogy hallgassunk szeretett Fiadra.”

Az *olvasmány* (Ter 22, 1-2. 9a. 10-13. 15-18) Ábrahám történetét beszéli el, aki majdnem feláldozta egyetlen fiát az Istennek. Ebben a korai keresztények Jézusnak, az Isten Fiának halálának előképét, párhuzamát látták. Izsák halálból való megmenekülése pedig ebben az előképi értelmezésben a feltáadás párhuzama lehet. A *szentlecke* (Róm 8, 31 b-34) is arról beszél, hogy Isten az, „aki nem kímélte saját Fiát, hanem mindnyájunkért áldozatul adta”. (Az *egyetemes könyörgések* papi záró szövegében is ez jelenik meg: „Mindenható Atyánk! Te egyszülött Fiadat adtad a világ életéért.”) Az evangéliumhoz hasonlóan itt, a szentleckében is megjelenik a feltáadás megvallása: „Krisztus Jézus, aki meghalt, sőt fel is támadt, és az Isten jobbán közbenjár értünk”.

A *válaszos zsoltárban* (115, 10 és 15. 16-17. 18–19) találkozunk az „Úr színe előtt járok” kifejezéssel – ez köthető Jézus színeváltozásának leírásához. Hallhatjuk továbbá a következőt: „Uram, én a te szolgád vagyok” – ebben pedig a Jézusra mondott atyai szózatra ismerhetünk. Az izajási szenvedő szolgáról szóló szakasz áll ugyanis (Iz 42,1) a Jézus színeváltozásáról (és megkeresztelkedéséről) szóló szakaszok háttérében.⁴

⁴ vö. VIVIANO, Benedict T.: *Evangélium Szent Máté szerint*, in: Jeromos Bibliakommentár II. Az Újszövetség könyveinek magyarázata, Szent Jeromos Katolikus Bibliatársulat, Budapest, 2003, Internetről letöltve: <http://www.biblia-tarsulat.hu/biblia/kommentar.htm>, 13. és 46. o.

Az *evangélium előtti vers* (Mt 17, 5) a mai evangéliummal párhuzamos mátéi szakaszból idéz: „a fényes felhőből az Atya szózata hallatszott: »Ez az én szeretett Fiam, őt hallgassátok! «”. Ezt ismétli később az *áldozási ének* is.

Az *egyetemes könyörgések* közül a legszorosabban az első kapcsolható az evangélium szövegéhez: „Add, Urunk, hogy az egész világ felismerje Krisztusban egyszülött Fiadat, a világ Üdvözítőjét!”.

Az *Úr színeváltozásáról szóló prefáció* is az evangélium gondolatát állítja a középpontba: „Ő tanítványainak saját halálát előre megmondta, – a szent hegyen megmutatta Nékik dicsőségének fényét. Így világossá tette számunkra, amit a törvény és a próféták tanúsága hirdet, hogy szenvedésére a feltámadás örök fénye virrad.”

Az *áldozás utáni könyörgés* pedig így hangzik: „Dicsőséges szent testedet és véredet magunkhoz véve hálát adunk neked, Urunk, mert már itt a földön mennyei ajándékaidban részesítesz minket. Aki élsz és uralkodol mindörökkön-örökké.” Ez ismét a színeváltozásban megmutakozó dicsőség gondolatához kapcsolja a liturgia szövegét.

2.3.2. Liturgikus énekek

Zene: Hillsong: Transfiguration (Színeváltozás)

<https://www.youtube.com/watch?v=HLMtfq5epbw>

Dalszöveg:

Magyarul

Színeváltozás

Verse 1:

A felhőből szólsz,
mi eddig fátyol alatt volt, most látható,
Jézus, a láthatatlan Isten képmása.

Verse 2:

Bizonyság a színeváltozott Ige istenségéről.
Az elrejtett Ország
most feltárul a földön .

Pre-chorus:

Szent az Úr, ki megmutakozott szemem előtt,
Lángoló szívem alig fogja fel.
Ahogy méltatlan szemekkel gyönyörködöm szépségedben,
egyetlen dalt énekel csak a lelkem:

Chorus:

Halleluja

Halleluja

Halleluja, én Királyom

Halleluja

Halleluja

Halleluja, én Királyom.

Verse 3:

Vezesd vágyódó szívemet
fel a magasba, hogy tisztán lássak,
és áhítattal álljak ott,
megpillantva Téged.

Bridge:

Most már tudom, láttam,
dicsőséged nem maradhat észrevétlen.
Meváltoztam, s még mindig változom,
ahogy feltekintek Rád Uram, és hiszek!

ANGOLUL

Transfiguration

Verse 1:

From the cloud You speak
What was veiled, now is seen
Jesus the image of, the invisible God

Verse 2:

Divinity confirmed in the transfigured word
A kingdom once concealed
On the earth now revealed

Pre-chorus:

Holy is the Lord revealed before my eyes
And my burning heart can scarcely take it in
As I behold Your beauty with unworthy eyes
The only song my soul can find to sing

Chorus:

Is Hallelujah
Hallelujah
Hallelujah, my King
Hallelujah
Hallelujah
Hallelujah, my King

Verse 3:

Lead my longing heart
To the high ground, to a clear view
And in awe I'll be there
Beholding You

Bridge:

Now I know, I have seen
Your glory that cannot be unseen
I am changed, and changing still
As I look upon You Lord and believe!

[Ekkor felhő árnyékolta be őket, és a felhőből szózat hallatszott: „Ez az én szeretett Fiam, őt hallgassátok!” Mire körülnéztek, már senkit sem láttak, csak Jézust egymagát.]

(Mk9, 7-8)

<https://www.youtube.com/watch?v=A2bb2scMrac>

Ákos: A megváltó

<http://gitartab.hu/hu/tab/akos/a-megvalto/53501>

Em

Jártunk lehajtott fejjel

F

Azt hittük, soha nem jön el.

Em

De amikor megszületett,

F

Felemelte a lehajtott fejeket.

Em

Ünnepe forró, asztala dús

F

A vándor hazatér, örvend a bús

Em

Kisírt szemedet emeld az égre

F

Sóhajts fel lassan: köztünk vagy végre!

G

D + E1/3

Én hiszem és tudom

A

Em

G

Hogy ő a Megváltó, akire vártunk,

D

A

Em

Az Örömhír hozó.

Em

Megálmodtuk minden álmunk

F

És álmatlanul egyre csak vártunk

Em

Váltottunk hitet, mint más az ingét

F

Most megjött és nem kell több bizonyíték.

Em

Ünnepe forró, asztala dús

F

A vándor hazatér, örvend a bús

Em

Kisírt szemedet emeld az égre

F

Sóhajts fel lassan: köztünk vagy végre.

G

D

Én hiszem és tudom,

A

Em

G

Hogy ő a Megváltó, akire vártunk

D

A

Em

Az Örömhír hozó

Em

F

Számoltuk sorra a múltó napokat

F

A reményen kívül semmink nem maradt

Em

De most hogy ő szólít, mondja a nevedet

F

Érzed, micsoda erő a szeretet.

Em

Ünnepe forró, asztala dús

F

A vándor hazatér, örvend a bús

Em

Kisírt szemedet emeld az égre

F

Sóhajts fel lassan: köztünk vagy végre.

G

D

3x Én hiszem és tudom,

A

Em

G

Hogy ő a Megváltó, akire vártunk

D

A

Em

Az Örömhír hozó

3x

(Jézus maga mellé vette Pétert, Jakabot és Jánost, és egyedül velük fölment egy magas hegyre. Ott elváltozott előttük. Ruhája olyan ragyogó fehér lett, hogy a földön semmiféle kelmepestő nem képes így a ruhát kifehériteni.)

(Mk9, 2-3)

https://www.youtube.com/watch?v=Bdkz_rqdbE8

Áldott az Úr a szentélyben

(ÁLDJAD ÉN LELKEM AZ URAT! VÁLOGATÁS A KATOLIKUS KARIZMATIKUS MEGÚJULÁS DALAIBÓL: 38.)

fism cism D E
Áldott az Úr a szentélyben, áldott!
fism cism D E
Áldott a hatalom és fölség Istene, áldott!
D E A D E A/fism
Áldott az Úr, áldott az Úr,
DE A
á-áldott!

Áldott az Úr minden művében, áldott!
Nagyságával van ég és föld tele, áldott!
Áldott az Úr, áldott az Úr, áldott!

Áldja az Urat énekszó
és harsona, áldott!
Áldja az Urat zsoltár,
lant és orgona, áldott!
Áldott az Úr, áldott az Úr, áldott!

Áldott legyen az Atya, Fiú
és a Lélek, áldott!
Az Urat áldja minden élet, áldott!
Áldott az Úr, áldott az Úr, áldott!

[Ekkor felhő árnyékolta be őket, és a felhőből szózat hallatszott: „Ez az én szeretett Fiam, őt hallgassátok!” Mire körülnéztek, már senkit sem láttak, csak Jézust egymagát.]

(Mk9,7)

<https://www.youtube.com/watch?v=YidAIgNN9kE>

Ez az én szerelmes Fiam

(ÁLDJAD ÉN LELKEM AZ URAT! VÁLOGATÁS A KATOLIKUS KARIZMATIKUS MEGÚJULÁS DALAIBÓL: 52.)

E cism

|:Ez az én szerelmes Fiam,
 A E
 kiben én gyönyörködöm.
 H A
 Ez az én szerelmes Fiam,
 E H E
 mindig őt hallgassátok!|
 E H
 Ő tud mindet, Ő hatalmas,
 E A
 igen, Jézus hatalmas.
 E H E /A /E
 Tudom hogy Néki gondja van reám.
 A
 Ő gyógyít fájó szívet,
 E
 megtörte a bűn átkát.
 Fis
 A béna újra lépdél,
 H H7
 a vak ujjongva lát.
 E H
 Ő tud mindet, Ő hatalmas,
 E A
 igen, Jézus hatalmas.
 E H E /A /E
 Tudom hogy Néki gondja van reám.

[Ekkor felhő árnyékolta be őket, és a felhőből szózat hallatszott: „Ez az én szeretett Fiam, őt hallgassátok!” Mire körülnéztek, már senkit sem láttak, csak Jézust egymagát.]

(Mk9,7)

(Sajnos videó, hangforrás erről az énekről nincs az interneten fent.)

Jó Uram, Jó Uram

(ÁLDJAD ÉN LELKEM AZ URAT! VÁLOGATÁS A KATOLIKUS KARIZMATIKUS MEGÚJULÁS DALAIBÓL: 96.)

A D
 Jó Uram, jó Uram,
 A E
 megyek már boldogan.
 A D
 Jó Uram, jó Uram,
 A E A
 megyek már boldogan.

Fis G

Bocsásd meg nekem a hosszú éveket,
Fis H
amikor én még nem kerestelek.
E A Cis Fis
Ó-ó, nem kerestelek!

Bocsásd meg nekem,
hogy néma volt a szám,
amikor arcod hívón nézett rám.
Ó-ó, hívón nézett rám.

Jó Uram...

Bocsásd meg nekem a hosszú éveket,
amikor én még félve néztelek.
Ó-ó, félve néztelek.

Bocsásd meg nekem, hogy elkerültelek,
amikor hívtál, nem kerestelek.
Ó-ó, nem kerestelek.

2.4.Pedagógiai vonal:

2.4.1. Tantörténetek

„Ez az én szeretett Fiam, őt hallgassátok!” (Mk 9,7)

Mit tenne Jézus? (What Would Jesus Do - film alapján)

Isten: Egész jól néz ki.

Rich: Köszí, de mégis micsoda?

Isten: Ez a W.W.J.D. – What Would Jesus Do? (Mit tenne Jézus?) karkötő, amit viselsz.

Rich: Ah. Igen, van belőle még öt darab.

Isten: Tudom. Így mindig van egy, ami passzol a ruhádhoz.

Rich: Bizony. Szuper, ugye?

Isten: Igen, van választék.

Rich: Bizony.

Isten: Csak az a kár, hogy nem több.

Rich: Nos, igen, talán veszek még egy párat.

Isten: Nem, nem arra gondoltam, hogy még több WWJD – karkötőt kellene vásárolnod a gyűjteményedbe.

Rich: Oh, Isten! Szerintem mi most két külön dologról beszélünk.

Isten: Nem.

Rich: Khm, kissé sietős a dolgom Uram, szóval, ha valamit mondani akarsz, akkor nem tudnád egyszerűen közölni velem?

Isten: Már megtettem.

Rich: Szerintem még mindig nem tudom, hogy miről van szó.

Isten: Fussunk neki még egyszer, oké? Lapozd fel az János első levele 2,4-5-öt.

Rich: Uh. Rendben, adj egy percet.

Isten: Ott van az ágyad alatt.

Rich: Micsoda, kicsoda?

Isten: A Bibliád.

Rich: Honnan tudod, hogy mit ke...

Isten: Én vagyok az Isten, már elfelejtetted? Mindent tudok.

Rich: Oh, tényleg. Oké. Az ige tehát így szól: "Aki ezt mondja: Ismerem őt, és az ő parancsolatait nem tartja meg, hazug az, és nincs meg abban az igazság. Aki pedig megtartja az ő beszédét, abban valósággal teljessé lett az Isten szeretete. Erről tudjuk meg, hogy ő benne vagyunk" Uram... mondd meg nekem, hogy mégis mit értesz ez alatt?

Isten: Én csak azt szeretném mondani, hogy jó lenne, ha a WWJD – karkötőd többet jelentene, mint egy menő ruhadarab. De abban az esetben bizony némileg többre is kerülne...

Rich: Hé, álljunk csak meg egy szóra! Én ezt a karkötőt nem csak divatból hordom! Tudom, hogy mit jelent, és hiszek is benne!

Isten: Hinni egy mondatban és azon életmód szerint élni, az bizony két különböző dolog.

Rich: Hallgatlak.

Isten: Nos, a WWJD – életstílus szerinti élet némi szabadidő áldozattal jár.

Rich: A barátnőm?

Isten: És néhány barátod.

Rich: A haverjaim?

Isten: És esetleg olyan dolgok, amiket a szabadidődben szoktál csinálni.

Rich: A TV-sorozataim?

Isten: A WWJD-nek az a mondanivalója, hogy mielőtt bármit cselekednél, megkérdezed magadtól, hogy "Mit tenne Jézus?".

Rich: Igen, persze... elméletileg.

Isten: Hogy micsoda?

Rich: Izé, úgy gondolom... hogy mindannyian tudjuk, hogy mit jelentenek azok a betűk.

Isten: De...?

Rich: De ahhoz, hogy komolyan vegyük, mármint tényleg nap, mint nap minden esetben feltegyük magunknak a kérdést... nos, úgy gondolom, hogy az mindent megváltoztatna, vagy legalábbis nagyon sokat!

Isten: Keresd meg János első levele 2,6-ot.

Rich: Oké. Megvan. "Aki azt mondja, hogy ő benne marad, annak úgy kell járnia, mint ő járt." Hm.

Isten: Szóval akkor most mi a helyzet? Mert ez a felirat a karkötőn vagy egy divatos kijelentés, vagy egy életstílus, melyhez komoly kötelezettség társul?

Rich: De Uram, nem hiszem, hogy érted miről beszélek. Ha én valóban minden alkalommal feltenném a kérdést, hogy Te mit tennél, akkor nem tartom valószínűnek, hogy Te elmennél a haverjaimmal péntek este a moziba megnézni azt a filmet.

Isten: Azt a filmet biztosan nem.

Rich: És gondolom, hogy Karla-val sem töltenél annyi időt.

Isten: Nem először fordult elő, hogy lopott, és te semmit sem tettél ez ellen, és rólam sem szoktál velem beszélni. Hátráttart téged! És szerintem is jobb lenne, ha nem töltenél vele olyan sok időt.

Rich: Isten, ha ezt a kérdést...

Isten: Ha ezt nem teszed, és továbbra is ezt a karkötőt hordod, akkor **hazug** vagy.

Rich: Szerintem kicsit túlzol, nem gondolod?

Isten: Olvasd el még egyszer a szavaimat: János első levele 2,4. Az ige utolsó részét.

Rich: "...hazug az, és nincs meg abban az igazság". Aú!

Isten: Igen... aú. Én meghaltam ezekért a szavakért.

Rich: Tudom.

Isten: És azért is, hogy neked adhasam az erőt, mely e szavak betartásához szükségeltetik.

Rich: Istenem, én nem vagyok olyan erős.

Isten: Tudom. Én teremtettelek, tán már elfelejtetted? Ismerem a gyengeségeidet, tudok minden egyes megkísértésedről. De hatalmamban áll felruházni téged azzal az erővel, amire szükséged van ahhoz, hogy teljesíteni tudd, amire elhívtalak.

Rich: Te tudod, hogy ez mit jelent, de vannak péntek esték, amikor egyedül vagyok odahaza.

Isten: Nem, nem vagy egyedül. Megígértem, hogy soha nem hagylak el. Nagyon örülnék neki, ha ezeket a magányos péntek éjszakákat velem töltenéd.

Rich: Komolyan mondom?

Isten: Annyira komolyan, hogy a véretem adtam ezért.

Rich: De... péntek este... egyedül Istennel??

Isten: Oh, drága gyermekem, a dolgok, melyeket az életedben megcselekedni vágyok, az álmok, melyeket neked készülok adni, a látomások arról, hogy mi mindent szeretnék veled közösen véghezvinni. Oly sok mindenem van számodra, hogy az elméd fel sem tudná fogni, ha most egyszerre elmondanám.

Rich: Húha. Nekem? Ez nagyon izgalmas. Te tényleg zseniális vagy. Én is hatalmas terveken szoktam álmodozni. Abban nagyon jó vagyok.

Isten: Igen, az vagy. De az én álmaim sokkal nagyobbak, mint a képzelőerőd! Nézd meg az Efezus 3,20-as igeverset!

Rich: Oké, meg is van: " **Annak pedig, aki bennünk működő erővel mindent megtehet azon felül is, amit mi kérünk vagy megértünk,**".

Isten: És mi áll a Jeremiás 29,11-ben?

Rich: Ótestamentum. Ez az: "Hiszen tudom, milyen terveket gondoltam el felőletek – mondja az Úr; ezek a tervek a békére vonatkoznak, nem a pusztulásra, mert reménységgel teli jövőt szánok nektek." Tyúha.

Isten: Édes fiam. Túlságosan szeretlek ahhoz, hogy hagyjalak eltévelyedni. Szomorúsággal tölt el látnom, hogy a WWJD karkötőd csak egy darab anyag, mely a csuklódon pihen, viszont sokkal többet jelent annál.

Rich: Bocsáss meg nekem Atyám. Igazából sosem gondolkodtam el ezen.

Isten: Sokkal több kínon mentem keresztül, mint amennyit el tudnál képzelni... és mindezt azért, hogy te a WWJD életet élhesd, ahelyett, hogy csak felveszed, mint egy ruhadarabot!

Rich: Valóban nagyon sok mindent el kellett szenvedned.

Isten: És mindezt azért tettem, mert szeretlek.

Rich: De Atyám, én ezt a szeretetet egyáltalán nem érdemlem meg.

Isten: És tudod mit? Ha te lennél az egyetlen személy az egész világon, akkor is felvettem volna a keresztet – egyedül érted!

Rich: Jézusom, meg tudsz nekem bocsátani? Annyira sajnálom. Nem akarom a halálotat magától értetődő cselekedetként kezelni. Nem szeretnék hazug lenni. Az igazság útján akarok veled járni, hogy az emberek lássák a különbséget az életemben. Bocsáss meg, hogy természetesnek vettem az áldozatodat. Jézusom tölts el a Te erőddel és vezess utadon. Hadd legyek egy megmunkálásra váró anyag a kezedben. Változtass engemet a Te hasonlatosságodra.

Isten: Úgy legyen!

Rich: Uram, most sietnem kell, hogy el ne késsek a zongoraóráról, mert utána van egy nagyon fontos találkozásm.

Isten: Tényleg? Kivel?

Rich: A Bibliámmal és az én mennyei Atyámmal. El kell beszélgetnem vele a barátaimról, a szabadidőmről és a szórakozási szokásaimról.

Isten: Na látod!

Rich: Mit?

Isten: Pontosan ezt tenné Jézus is!

Ekkor felhő árnyékolta be őket, és a felhőből szózat hallatszott: „Ez az én szeretett Fiam, őt hallgassátok!” (Mk 9,7)

Mennyire tudunk bízni Istenben?

Egy nap George kifeszített egy kötelet a Niagara felett, és közölte a körülötte álló emberekkel, hogy végigmegy a kötélén biciklivel. Az emberek felhördültek, de amint látták, hogy George valóban leveszi a gumikat a bringája kerekéről és a kötélre állítja a szerkezetet, biztatni kezdték.

Ahogy haladt, az emberek egyre hangosabban kiabáltak:

- **Gyerünk George! Hiszünk benned! Meg tudod csinálni, hiszünk benned!**

George átért a túlpartra, majd visszafordult és az emberek üdvivalgásától kísérvé visszakerekedett. Az emberek éljeneztek, ünnepeltek:

- Fantasztikus voltál, George, hittünk benned, tudtuk, hogy megcsinálod!

- **Na, akkor ki ül fel a vázra, hogy átvigyem?** - kérdezte George.

Az emberek döbbenet, kissé haragosan húzódtak vissza.

- Senki sem bízik bennem? - kérdezte George - Hisz az előbb még mindannyian hittetek.

Ekkor a tömegből előlépett egy kislány, és azt mondta, ő felül a vázra, és átmegy Geordgedzsal.

Az emberek felbőszültek erre, szidni kezdték George-ot, amiért egy gyerek életét kockáztatja.

Ahogy azonban a bicikli a túlpárt felé közeledett, elnémultak. A kerékpár a túlparton visszafordult, és ahogy közeledni kezdett, a néma csendet ismét az éljenzés, az üdvivalgás váltotta fel.

- Fantasztikus vagy, George! Hittünk benned, és megcsináltad!

Ekkor valaki megkérdezte a kislányt:

- Hogyan volt annyi bátorságod, hogy felülj a vázra George elé?

- **Úgy, hogy ez az ember az apám.**

2.4.2. Evangélium témáját feldolgozó vers

„Jézus maga mellé vette Pétert, Jakabot és Jánost, és egyedül velük fölment egy magas hegyre. Ott elváltozott előttük. Ruhája olyan ragyogó fehér lett, hogy a földön semmiféle kelmevész

nem képes így a ruhát kifehéríteni. Egyszerre megjelent nekik Illés és Mózes, és beszélgettek Jézussal.” (Mk 9,1-4)

Juhász Gyula: A Tábor hegyén

Ez volt hegye az elragadtatásnak.
Nagy, napsütéses, tömjénes vasárnap,
Ünnepe az életnek, a csodának.

Aranyos arccal fölnézett a Mester,
Ruhája hónál tündöklőbb ezerszer,
Ó, ily fehér még nem volt eddig ember!

Jött Mózes, aki eltűnt, mint egy álom,
Illés, ki elszállt lángoló batáron
S három tanítvány, boldog halaványon.

És monda egy: Mi szép, mi szép az élet,
Mi mély, mi nagy, mi gyönyörű ma Véled,
Építsünk hármass hajlékot tinéktek!

Nem szólt a Mester. A fény és a mámor
Elrebbent mirhaillatként arcáról
S lenézett a hegy napos magosából...

És lenn, ahol a Golgota vet árnyat,
Látta a méla, néma olajfákat,
Hol nemsokára lelke holtrabágyad!

Forrás: <http://www.taborilelkesz.hu/rovatok/unnepek/augusztus-6-urunk-szinevaltozasa/>

Kép forrása: metropolita.hu/2010/03/nagybojti-gondolatok/

„Jézus maga mellé vette Pétert, Jakabot és Jánost, és egyedül velük fölment egy magas hegyre. Ott elváltozott előttük. Ruhája olyan ragyogó fehér lett, hogy a földön semmiféle kelmefestő nem képes így a ruhát kifehéríteni.” (Mk 9,1-3)

Reményik Sándor – Lefelé menet

"Elváltozék..." Köntöse mint a hó.
Olyan szép, hogy már-már félelmetes, -
Mégis: a hegyen lakni Vele jó.
Maradni: örök fészket rakni volna jó.
De nem lehet. Már sápad a csoda,
Az út megint a völgybe lehalad,
Jézus a völgyben is Jézus marad,
De jaj nekünk!
Akik a völgybe Vele lemegyünk,
Megszabadított szemű hegy-lakók
Csak egy-egy csoda-percig lehetünk.
Elfelejtjük az elsápadt csodát,

És lenn, a gomolygó völgyi borúban,
Az emberben, a szürke-szomorúban,
Nem látjuk többé az Isten fiát.

Testvérem, társam, embernek fia,
Igaz: a hegyen nem maradhatunk,
Igaz: a völgyben más az alakunk,
Nekünk lényegünk, hogy szürkék vagyunk.
Botránkozásul vagyok neked én,
És botránkozásul vagy te nekem,
Mégis: legyen nekünk vigasztalás,
Legyen nekünk elég a kegyelem:
Hogy láttuk egymás fényes arculatját,
Hogy láttuk egymást Vele - a Hegyen.

Forrás: <http://mek.oszk.hu/01000/01052/html/vers09.htm#03>

„Jézus maga mellé vette Pétert, Jakabot és Jánost, és egyedül velük fölment egy magas hegyre. Ott elváltozott előttük. Ruhája olyan ragyogó fehér lett, hogy a földön semmiféle kelmefestő nem képes így a ruhát kifehériteni.” (Mk 9,1-3)

György Emőke – Lélekböjt

Ha a lélek poharába tiszta vizet önt,
kezdetét veszi a nagyböjt.
Bűnbánat tavába fürdik,
bűneit legyőzi, küzdi.

Magába néz csendpercekkel,
tisztává lesz a könnyekkel.
Halkan, buzgón fohászkodik,
lassan-lassan átváltozik.

Nemet mond a csábításnak,
gátat az önpusztításnak.
40 nap magát zabolázza,
a felesleget lerázza.

Újjászületik, feltámad,
szeretet és béke árad,
véget ér a keresztútja,
Húsvét köszönt, alleluja!

2.4.3. Evangéliumhoz kapcsolódó foglalkozások

„Jézus maga mellé vette Pétert, Jakabot és Jánost, és egyedül velük fölment egy magas hegyre. Ott elváltozott előttük. Ruhája olyan ragyogó fehér lett, hogy a földön semmiféle kelmefestő nem képes így a ruhát kifehériteni.” (Mk 9,1-3)

„Profilkép szerkesztés”

Egymás köszöntésével és énekkel kezdjük a mai alkalmat. Ezt követően mindenkinek adjunk egy nyomtatott lapot és íróeszközt.

Feladat: Töltsd ki az alábbi táblázatot. Nyugodtan hagyatkozz az első megérzésedre, de az sem baj, ha egy kicsit alaposabban elmélyedsz a válaszlehetőségekben.

	Megtérésem előtt	Megtérésem / Istenkeresésem óta	Teljes önátadásomkor (elérkezett már vagy várat még magára? Szerintem milyenek szán az Isten?)
<i>Életkorom</i>			
<i>Lakhelyem</i>			
<i>Tanulmányaim / Munkahelyem</i>			
<i>Baráti kapcsolataim</i>			
<i>Családi kapcsolataim</i>			
<i>Szabadidőtöltésem</i>			
<i>Külső megjelenésem</i>			
<i>Időbeosztásom (értékrendem)</i>			
<i>Gondolkodásom fókuszpontja</i>			
<i>Világra való nyitottságom</i>			
<i>Szavaim hatása a környezetemre</i>			
<i>Boldogságérzetem</i>			
<i>Önképem</i>			
<i>Istennel való kapcsolatom</i>			
<i>Céljaim</i>			
...			

Adjunk 20-25 percet a kitöltésre. A játékosok vonuljanak külön és tartsanak teljes csendet, hogy ne zavarják egymást. Tetszés szerint halk hangszeres zene is szólhat. Aki elkészült, gondolja át, hogy mit osztana meg szívesen az elkészített profiljaiból? Mutatkozzon be a válaszai alapján a közösségnek. Mondja el azt is, hogy miben változott a legtöbbet és miben szeretne még változni? A válaszok közül mi lepte meg a leginkább és miért?

*Pl. **Megtérésem előtt:** 16 éves vagyok. Lakhelyem Murakeresztúr. A helyi pizzériában dolgozom. Züllött alakok vesznek körül, a családommal nem sokat törődöm. Szabadidőmben a városban lógok. Általában a kedvenc szakadt farmeremben és a punk felsőmben járok. A legfontosabb a buli és a pia. Mások nem érdekelnek, a környezetemre se sok hatást gyakorolok. Keresem a boldogságot és fogalmam sincs, hogy mi végre vagyok a világon. Istenkapcsolatom nincs, a célom pedig az örömszerzés.*

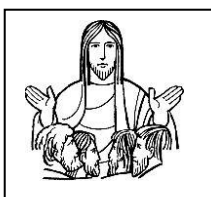
***Megtérésem óta:** 26 éves lettem. Pakson élek. Karitázmunkatárs lettem. Rengeteg barátom van, szoros közösségi kapcsolatban élek. A családommal mindennap tartom a kapcsolatot. Szabadidőmben önkénteskedem és a természetben vagyok. Külsőm ápolt, kiegyensúlyozott. Értékrendemet Istenhez igazítom. Gondolkodásom fókuszpontjában a tanítványság és mások segítése áll. Nyitott vagyok a külvilágra, lehetőségeimhez mértén igyekszem meglátni a fizikai- vagy lelki szükségben szenvedőket. Szavaimmal sokakat bátorítok és a jó útra vezetek. Boldog vagyok és Isten értékes gyermekének tartom magamat. Istennel élő kapcsolatot ápolok, vele élem meg a mindennapokat. Célom az Isten országának megtapasztalása már itt a földön, és az Isten színről színre látása a Mennyországban.*

** Leginkább a 10 év alatt bennem történt változás lep meg. Csodálatos ezen a visszaemlékezésen keresztül felfedezni, hogy Isten vezetett az utamon és egy fantasztikus terve van az életemre.*

Mindenkit bátorítsunk, és mindenkinek adjunk lehetőséget arra, hogy megoszthassa az általa készített profiladatokat. Ne kommentáljuk egymás bemutatkozását, fogadjuk el az általa mondottakat úgy, ahogy elhangzott.

Befejezésként mindenki válasszon ki egy-egy embert, akiért hálát fog adni a záró imádságban. Gyertyát is gyújthatunk egymásért és bátran dicsőíthetjük Istent az Ő csodálatos tetteiért!

Készítette: Csonka Laura

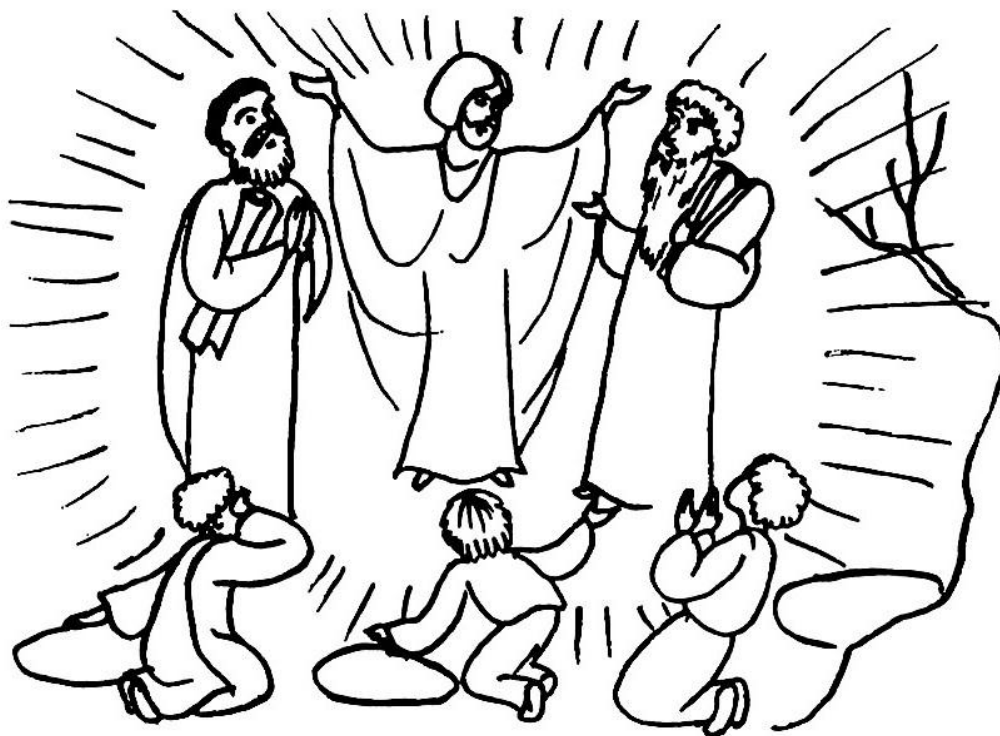
Templomi feladvány „B” év, Nagyböjt 2. Vasárnapján
Jézus ezt üzenté számomra a vasárnapi evangéliumban:

Nagyböjt 2. vasárnapján:

.....

.....

Templomi feladvány „B” év, Nagyböjt 2. Vasárnapján

Forrás: <http://szentkilit.hu/dokumentum/gyereksarok/kifesto/133.jpg> (hunyadilaca.hu)

2.4.4. Evangéliumhoz tartozó festmények

Fra Angelico: Színeváltozás (freskó a firenzei San Marco domonkos-kolostorban)

Fra Angelico (1395k-1455) firenzei festő és domonkos szerzetes, az olasz reneszánsz jelentős képzőművésze. Giorgio Vasari nagy elismeréssel írt kiemelkedő művészeti tehetségéről továbbá kiemelte jámbor, szerény alázatos viselkedését. II. János Pál pápa 1982-ben elrendelte a boldoggá avatását.

2.5. Kérdések az evangéliumhoz

Van-e az éltében olyan „hegy-élmény”, amin keresztül találkoztam Istennel?

3. Oratio – imádság

3.1. A szentmise első könyörgése

Istenünk, te megparancsoltad nekünk,
hogy hallgassunk szeretett Fiadra.
Táplálj minket szent igéddel,
hogy megtisztult lélekkel,
örvendezve szemléljük majd dicsőségedet.
A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által,
aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben,
Isten mindörökkön-örökké.

3.2. Szerzetes közösségek imája:

Mennyei Atyám, Jézus nevében kérlek,
küldd el Szentlelkedet, hogy tudjam hallgatni,
és megélni Szent Fiad szavát, s ezáltal eljussak
magam is az örök életre. Amen.

4. Contemplatio – szemlélődés (fotók)

5. Condivisio – megosztás

5.1. Örömhír megfogalmazások

Nekem ebben a szakaszban az az örömhírem, hogy...
ha hiszek Jézus Krisztusban, akkor nekem is részem lesz a mennyei dicsőségben!

6. Actio, operáció – tettekre váltás

6.1. Tanúságtétel megfogalmazások

Törekedjem hallgatni Jézust, hiszen ha szeretem Őt, akkor megtartom a szavát!